

Bilag 14.

BUTIKSHANDELENS FÆLLESRAAD

Den 22. marts 1971

Butikshandelens Fællesraad — der repræsenterer Dansk Textil Union, De danske Handelsforeningers Fælles-Organisation og De samvirkende Købmandsforeninger i Danmark — skal knytte følgende bemærkninger til lovforslaget:

Butikshandelens Fællesraad har ved gentagne lejligheder givet udtryk for støtte til en afbalanceret, over for alle samfundsgrupper samtidig virkende indkomspolitik. Forud for gennemførelsen af lov af 9. oktober 1970 om prisstop tilkendegav regeringen, at prisstoploven i sig selv var et stærkt indgreb over for dansk erhvervsliv, og at dens karakter og mening kun kunne forklares ved, at regeringen var fast besluttet på inden for prisstoplovens løbetid at tilvejebringe de elementer — en effektiv nedbringelse af de offentlige udgifter og en maksimal ramme for løn- og dyrtidsreguleringen på det offentlige og private arbejdsmarked — som den afbalancerede indkomspolitik forudsatte.

Det kan uden videre fastslås, at regeringens indkomspolitik er slået fejl, og at forudsætningerne for de vilkår, regeringen har budt dansk erhvervsliv under den gældende prisstoplov, på ingen måde er blevet indfriet og heller ikke vil blive indfriet ved den serie af love, som er fremsat samtidig med lovforslaget om priser og avancer.

På denne baggrund må Fællesraadet tage afstand fra hele det forslag til lov om priser og avancer, som handelsministeren nu har fremsat. Der er ingen rimelighed i, at man fortsætter en ensidig og restriktiv lovgivning vendt imod det erhvervsliv, som dag for dag udsættes for stadig større administrative besværligheder og et stadig stærkere konkurrenceklima.

Såfremt regeringen trods dette fastholder forslaget til lov om priser og avancer, øn-

sker Butikshandelens Fællesraad at anføre følgende vedrørende enkelte paragraffer:

Ad § 5.

a) Det angives heri, at de pr. 28. februar 1971 lovlige priser kun må forhøjes med de under punkterne 1-5 angivne omkostningsstigninger, der er indtruffet efter 28. februar 1971. Hermed videreføres i realiteten virkningerne af det prisstop, som regeringen så stærkt understregede var af rent midlertidig karakter. Konsekvensen heraf vil være, at man i den nye lovs fulde løbetid afskærer f. eks. den butikshandler fra at få dækket stigninger i alle de omkostninger, som bortset fra stigning i selve varens indkøbspris — (lovligt) er indtruffet i de 5-6 måneder, prisstoploven har været gældende. Det gælder f. eks. omkostningsforøgelse til olie og brændsel, takster, butikshjælpemidler og lønafsmitning som følge af, at staten i henhold til en overenskomst med HK har gennemført lønstigninger for funktionærer — endog pr. 1. oktober 1970 — med omkring 30 pct. i gennemsnit.

På denne baggrund forekommer det særlig urimeligt, at det i § 5, stk. 3, bestemmes, at der ved fald i nærmere angivne omkostninger skal finde en tilsvarende nedsættelse af priserne sted, idet man i denne situation end ikke tillader de erhvervsdrivende at modregne sådanne omkostningsstigninger i stoplovsperioden, som der ikke har været adgang til at få dækning for.

b) I § 5, nr. 5, bestemmes, at der i de lønstigninger — det være sig for organiserede eller uorganiserede arbejdsgivere og deres lønmodtagere — som kan indregnes i priserne, skal foretages fradrag af de beløb, der overenskomstmæssigt kan modregnes.

Der er herved ikke — ej heller i bemærk-